

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 5018010023
Dátum vydania rozhodnutia: 22. augusta 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5018010023.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Příbelského PhD., v konaní o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia odsúdeného V. Z., o sťažnosti odsúdeného V. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 13. júna 2018, sp. zn. 0Ntc/22/2018, na neverejnom zasadnutí konanom 22. augusta 2018 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Žiline z 13. júna 2018, sp. zn. 0Ntc/22/2018 zrušuje a krajskému súdu ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 13. júna 2018, sp. zn. 0Ntc/22/2018, podľa § 244 ods. 1 písm. a) Tr. por. per analogiam s poukazom na § 521 ods. 2, ods. 4 Tr. por. trestnú vec odsúdeného V. Z., o uznaní a výkone rozhodnutia Okresného súdu Rakovník, sp. zn. 2T/142/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prahe, sp. zn. 10To/116/2018 zo dňa 10. apríla 2018 postúpil na ďalšie konanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ako súdu vecne a miestne príslušnému podľa ustanovenia § 12 ods. 1 a § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí spojených so sankciou odňatia slobody v EÚ. Proti uzneseniu podal odsúdený V. Z. v zákonnej lehote, riadne a včas sťažnosť, poukazujúc na porušenie svojich práv. Najvyšší súd preskúmal označené uznesenie krajského súdu i procesný postup v predloženom spise a zistil, že krajský súd nepostupoval správne a to z nasledovných dôvodov: Z predloženého spisu vyplýva, že Krajskému súdu v Žiline bolo doručené Osvedčenie uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenia spojené s pozbavením osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii. Obsahom konania je rozhodnutie o uznaní a výkone trestného rozkazu Okresného súdu v Rakovníku v Českej republike, č. j. 2T/142/2014, z 30. októbra 2014 (č. l. 6) a to podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, pretože odsúdenému V. Z. bol označeným rozhodnutím uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu 3 roky a následne uznesením Okresného súdu v Rakovníku, č. j. 2T/142/2014, z 27. februára 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prahe, č. j. 10To/116/2018 z 10. apríla 2018 bolo rozhodnuté, že trest vo výmere 1 rok vykoná vo väznici s ostrahou. Podľa § 12

ods. 1 veta prvá zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. Odsúdený V. Z. v čase doručenia Osvedčenia (5. júna 2018), vykonával trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok. Z uvedeného dôvodu Okresný súd v Rakovníku doručil vyššie citované Osvedčenie spolu s príslušnými rozhodnutiami Krajskému súdu v Žiline ako vecne a miestne príslušnému súdu, keďže ustanovenie § 12 ods. 1 veta prvá zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, upravuje miestnu príslušnosť alternatívne podľa miesta obvyklého pobytu odsúdeného alebo miesta výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd v Žiline postúpenie veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici odôvodnil tým, že miesto trvalého pobytu V. Z. je v obvode tohto krajského súdu (B. P. XXX, okres V. V.). Aj keď zistenie Krajského súdu v Žiline je správne, neodôvodňuje táto skutočnosť postúpenie predmetnej veci. Príslušnosť súdu v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii je určená buď podľa miesta obvyklého pobytu odsúdeného alebo miesta výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru najvyššieho súdu, Okresný súd v Rakovníku mohol doručiť Osvedčenie teda buď na Krajský súd v Žiline (v obvode ktorého v čase doručenia Osvedčenia odsúdený vykonával trest odňatia slobody), alebo na Krajský súd v Banskej Bystrici (v obvode ktorého mal v čase doručenia Osvedčenia odsúdený svoj obvyklý pobyt). V čase doručenia Osvedčenia bola daná príslušnosť oboch súdov a Okresný súd Rakovník mohol doručiť Osvedčenie na ktorýkoľvek z týchto dvoch súdov a tým v podstate založiť jeho miestnu príslušnosť. Je teda daná príslušnosť viacerých súdov a konanie bude prebiehať na tom z príslušných súdov, na ktorý sa obráti orgán štátu pôvodu. V danom prípade sa miestne príslušným súdom stal Krajský súd v Žiline, ktorý je príslušným konať o uznaní cudzieho rozhodnutia. V čase rozhodovania krajského súdu o postúpení veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici (13. júna 2018) bol odsúdený V. Z. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, teda v obvode Krajského súdu v Žiline, teda v obvode vecne a miestne príslušného súdu. Krajský súd preto nemal zákonný dôvod postupovať vec krajskému súdu, v obvode ktorého má odsúdený obvyklý pobyt. Aj keď bol odsúdený v priebehu konania prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (18. júla 2018), nemá táto skutočnosť vplyv na zmenu miestnej príslušnosti najmä z dôvodu, že konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je špecifickým konaním a vykonáva sa na neverejnom zasadnutí, osobná účasť odsúdeného de facto potrebná nie je. Pre úplnosť - k postupu krajského súdu - najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že pri svojom rozhodnutí krajský súd aplikoval okrem ustanovení § 12 ods. 1, § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii aj ustanovenie § 521 ods. 2, 4 Tr. por. Takýto postup však nie je správny. Tu najvyšší súd dáva do pozornosti ustanovenie § 12 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., podľa ktorého „ak je rozhodnutie a osvedčenie doručené justičným orgánom štátu pôvodu priamo súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd postúpi vec súdu príslušnému podľa odseku 1, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu. Ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia podľa tohto zákona, príslušný súd vráti rozhodnutie s osvedčením justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia.. Pokiaľ teda bol krajský súd názoru, že nie je príslušným na konanie, mal správne postupovať podľa uvedeného zákonného ustanovenia, bez podpornej aplikácie § 521 ods. 2, 4 Tr. por., keďže nejde o uznanie rozhodnutia nečlenského štátu Európskej únie. Česká republika je členským štátom Európskej únie, a preto ak chcel Krajský súd v Žiline vec postúpiť inému súdu, musel by konať podľa § 12 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., a per analogiam (v zmysle § 29 tohto zákona) podľa § 241 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, resp. podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku. Na základe vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a uložil krajskému súdu vo veci ďalej konať a rozhodnúť.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

